

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2017. május 30.*

„Fellebbezés — Kártérítési kereset — Közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) — Az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben hozott korlátozó intézkedések — Azon személyek és szervezetek jegyzéke, akikkel, illetve amelyekkel szemben a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását alkalmazzák — Vagyoni kár — Nem vagyoni kár — A kártérítés összegének értékelésével kapcsolatos hiba — Hiány — Csatlakozó fellebbezés — Az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához szükséges feltételek — A korlátozó intézkedések megalapozottságának bizonyítására irányuló kötelezettség — Kellően súlyos jogsértés”

A C-45/15. P. sz. ügyben,

a **Safa Nicu Sepahan Co.** (székhelye: Ispahan [Irán], képviseli: A. Bahrami avocat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. február 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az Európai Unió Tanácsa (képviselek: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, M. Bishop és I. Gurov, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

támogatja:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselek: M. Gray, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes, M. Ilešič, L. Bay Larsen és T. von Danwitz tanácselnökök, A. Rosas (előadó), J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. május 2-i tárgyalásra,
a főtanácsnok indítványának a 2016. szeptember 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Safa Nicu Sepahan Co. az Európai Unió Törvényszéke 2014. november 25-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítéletének (T-384/11, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2014:986) részleges hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék részben elutasította a Safa Nicu Sepahan azon szervezetek jegyzékébe való felvétele miatt állítólagosan elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kárának megtérítésére irányuló keresetét, amely szervezetek pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. május 23-i 503/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 136., 26. o.; helyesbítés: HL 2011. L 164., 22. o.) I. melléklete I. része B. pontjának 19. pontja, majd pedig az Iránnal szemben elfogadott korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL 2012. L 88., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L 332., 31. o., HL 2014. L 93., 85. o.) IX. melléklete I. része B. pontjának 61. pontja (a továbbiakban: vitatott rendelkezések) értelmében befagyasztották.
- 2 Csatlakozó fellebbezésében az Európai Unió Tanácsa a megtámadott ítélet azon részében történő részleges hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az arra kötelezi az Európai Uniót, hogy fizessen kártérítést a Safa Nicu Sepahan részére az általa a vitatott rendelkezésekben előírt korlátozó intézkedések eredményeként elszenvedett nem vagyoni kár címén.

A jogvita előzményei

- 3 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–13. pontja az alábbiak szerint mutatta be:
 - „1 A jelen ügy azon, az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából bevezetett korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos, amelyek célja, hogy ez utóbbi megszüntesse az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeit és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését (a továbbiakban: az atomfegyverek elterjedése).
 - 2 A felperes, a Safa Nicu Sepahan [...] iráni részvénytársaság.
 - 3 A 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. május 23-i 2011/299/KKBP tanácsi határozat (HL [2011.] L 136., 65. o.) felvette a »Safa Nicuként« azonosított szervezet nevét az atomfegyverek elterjedésében közreműködő szervezetek jegyzékébe, amely az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL [2010.] L 195., 39. o.; helyesbítés: HL [2011.] L 197., 19. o.) II. mellékletében szerepel.
 - 4 Következésképpen a[z 503/2011 végrehajtási rendelet] felvette a »Safa Nicuként« azonosított szervezet nevét az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL [2010.] L 281., 1. o.) VIII. mellékletében szereplő jegyzékbe.

- 5 A 2011/299 határozat és az 503/2011 végrehajtási rendelet indokolásában a következőképpen jellemezték a »Safa Nicuként« azonosított szervezetet: »[t]ávközlési vállalat, amely berendezéseket szállított a [Nemzetközi Atomenergia-ügynökségnek; NAŰ] való bejelentés nélkül épült, Fordow-ban (Qom [Irán]) található telephez«.
- 6 A felperes egyik kereskedelmi partnerének figyelmeztetését követően a 2011. június 7-i levelében azt kérte [a Tanácstól], hogy módosítsa a 961/2010 rendelet VIII. mellékletét úgy, hogy vagy kiegészíti és kijavítja a »Safa Nicuként« azonosított szervezetnek a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételét, vagy pedig utóbbit törli onnan. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az említett felvétel vagy egy másik szervezetre vonatkozott, vagy pedig a Tanács követett el hibát nevének a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szereplő jegyzékbe történt felvételével.
- 7 Mivel a felperes nem kapott választ a 2011. június 7-i levelére, telefonon kereste meg a Tanácsot, majd küldött részére 2011. június 23-án egy újabb levelet.
- 8 A »Safa Nicuként« azonosított szervezetnek a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található jegyzékbe történt felvételét fenntartotta a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL [2011.] L 319., 71. o.) és a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL [2011.] L 319., 11. o.).
- 9 A 2011/783 határozatban és az 1245/2011 végrehajtási rendeletben a »Safa Nicu« megjegyzést felváltotta a »Safa Nicu, más néven: 'Safa Nicu Sepahan', 'Safanco Company', 'Safa Nicu Afghanistan Company', 'Safa Al-Noor Company', illetve 'Safa Nicu Ltd Company'« megjegyzés. Hasonlóképpen az érintett szervezetre vonatkozó azonosítási információként említésre került öt cím Iránban, az Egyesült Arab Emírségekben és Afganisztánban.
- 10 A Tanács a 2011. december 5-i levélben tájékoztatta a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szereplő jegyzékekben történt fenntartásáról. Megállapította, hogy a felperes által 2011. június 7-én benyújtott észrevételek nem igazolják a korlátozó intézkedések megszüntetését. Pontosította, hogy a nevére vonatkozó hiányos megjegyzés ellenére a »Safa Nicuként« azonosított szervezetnek a felvétele valóban a felperesre vonatkozott. A fenti 9. pontban felidézett módosításokról is tájékoztatta a felperest.
- 11 Mivel a 961/2010 rendeletet hatályon kívül helyezte [a 267/2012 rendelet], a felperes nevét a Tanács felvette ez utóbbi rendelet IX. mellékletébe. A felperesre vonatkozó indokolás megegyezik az 1245/2011 végrehajtási rendeletben szereplő indokolással.
- 12 A Tanács a 2012. december 11-i levélben tájékoztatta a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletében, valamint a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékekben történt fenntartásáról, valamint közölte vele mellékletben ez utóbbi rendeletet.
- 13 A 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/222/KKBP tanácsi határozat (HL [2014.] L 119., 65. o.) törölte a felperes nevét a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő jegyzékből. A 267/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. április 16-i 397/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL [2014.] L 119., 1. o.) következképpen törölte a nevét a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékből.”

A megtámadott ítélet

- 4 2011. július 22-i keresetlevelével a Safa Nicu Sepahan megsemmisítés és kártérítés iránti keresetet indított a Törvényszék előtt.

- 5 Elsősorban a vitatott rendelkezések megsemmisítése iránti kérelmet illetően a Törvényszék megállapította, hogy az uniós bíróságnak meg kell győződnie arról, hogy az egyedi hatállyal rendelkező korlátozó intézkedések kellően biztos ténybeli alappal rendelkeznek. A Törvényszék e tekintetben – a 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet (C-280/12 P, EU:C:2013:775) 64–66. pontjára hivatkozva – hangsúlyozta, hogy az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni. A Törvényszék következképpen arra kérte a Tanácsot, hogy terjesszen elő olyan bizonyítékokat, amelyek igazolják a Safa Nicu Sepahant érintő korlátozó intézkedések elfogadását és fenntartását.
- 6 Mivel a Tanács jelezte, hogy a rendelkezésére álló, az e korlátozó intézkedések elfogadásával és fenntartásával kapcsolatos egyetlen bizonyíték valamely tagállamtól származó, a felvételre vonatkozó javaslat volt, valamint hogy az e javaslatban szereplő információkat átvették a vitatott rendelkezések indokolásában, a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontjában megállapította, hogy Tanács nem bizonyította annak az állításnak a megalapozottságát, amely szerint a Safa Nicu Sepahan olyan távközlési vállalat lenne, amely berendezéseket szállít a Fordow-ban (Qom) található telephez. Mivel ez az állítás képezte a Safa Nicu Sepahannal szembeni korlátozó intézkedések elfogadását és fenntartását alátámasztó egyetlen indokot, a Törvényszék megsemmisítette a vitatott rendelkezéseket.
- 7 Másodsorban a Safa Nicu Sepahan által előterjesztett kártérítés iránti kérelmet illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában felidézte azt az ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához több feltétel együttes fennállása szükséges, úgymint az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása.
- 8 Ami elsősorban az intézményeknek felrótt magatartás jogellenességével kapcsolatos feltételt illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 50. pontjában emlékeztetett arra, hogy az ítélkezési gyakorlat azt követeli meg, hogy megállapítható legyen valamely, a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése, ezen ítélet 52. pontjában pedig arra emlékeztetett, hogy a döntő szempont e jogsértés megállapításához az, hogy az érintett intézmény a mérlegelési jogkörének korlátait nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e. A Törvényszék a megtámadott ítélet 57. és 58. pontjában megállapította, hogy a 961/2010 és a 267/2012 rendelet releváns rendelkezései kimerítő jelleggel írják elő azokat a feltételeket, amelyek mellett megengedettek a korlátozó intézkedések, valamint hogy ezeket a rendelkezéseket – amennyiben ily módon biztosítják az érintett személyek egyéni érdekeinek védelmét – a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabályoknak kell tekinteni. A vitatott rendelkezések érvénytelenségének a megtámadott ítéletben a Törvényszék által történő megállapításából következik, hogy az említett rendelkezések elfogadásával a Tanács megsértette ezeket a rendeleteket.
- 9 E jogsértés kellően súlyos jellegének ezt követő vizsgálata során a Törvényszék a megtámadott ítélet 59–61. pontjában megállapította, hogy az elfogadott korlátozó intézkedések megalapozottságának bizonyítására vonatkozó kötelezettséget illetően a Tanács nem rendelkezik mérlegelési mozgással, mivel ezt a kötelezettséget az érintett személyek és szervezetek alapvető jogai tiszteletben tartásának követelménye írja elő. Ezen ítélet 62. pontjában a Törvényszék azt is megállapította, hogy a Tanács számára az e kötelezettséget előíró szabály nem okoz alkalmazási vagy értelmezési nehézségeket.
- 10 A Törvényszék – miután a megtámadott ítélet 63–67. pontjában emellett kifejtette, hogy a szóban forgó szabályt a Törvényszéknek a vitatott rendelkezések közül az első elfogadása, azaz 2011. május 23. előtti ítélkezési gyakorlata rögzítette – ezen ítélet 68. és 69. pontjában megállapította, hogy a szokásosan elővigyázatos és gondos közigazgatási szervnek az említett rendelkezés elfogadásakor lehetősége lett volna megérteni azt, hogy az ügy körülményei között az ő feladata a felperest érintő korlátozó intézkedéseket igazoló információk vagy bizonyítékok összegyűjtése annak érdekében, hogy

vitatás esetén ezen intézkedések megalapozottságát bizonyíthassa az említett információk vagy az említett bizonyítékok uniós bíróság előtti bemutatásával. Következésképpen a Törvényszék megállapította a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértését.

- 11 Másod- és harmsorban a Törvényszék megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahannak kell bizonyítania a tényleges és biztos kár bekövetkezését és nagyságát, valamint azt, hogy ez a kár a felrótt magatartásból kellőképpen közvetlenül következik.
- 12 A nem vagyoni kár megtérítése iránt a Safa Nicu Sepahan által előterjesztett kérelmet illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 85. pontjában úgy vélte, hogy a Safa Nicu Sepahant érintő korlátozó intézkedések jogellenes elfogadása és fenntartása olyan nem vagyoni kárt okozott számára, amely kártérítéshez való jogot keletkeztet.
- 13 A nem vagyoni kár megtérítése címén járó összegét illetően a Törvényszék – a 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 72. pontjára hivatkozva – a megtámadott ítélet 86. és 87. pontjában elismerte, hogy a Safa Nicu Sepahan szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett szervezetek jegyzékébe való felvételének megsemmisítése mérsékelheti a nyújtandó kártérítés összegét, nem minősülhet azonban az elszenvedett kár teljes egészében történő jóvátételének. A Törvényszék – miután a megtámadott ítélet 88–91. pontjában kifejtette, hogy figyelembe kell venni többek között a megállapított jogsértés súlyosságát, annak időtartamát, a Tanács magatartását, valamint azokat a hatásokat, amelyeket a Safa Nicu Sepahannak az atomfegyverek iránti elterjedésében való részvételére vonatkozó állítás harmadik személyek körében előidézett – a Törvényszék e kártérítés összegét méltányosságból és jóhiszeműen 50 000 euróban állapította meg.
- 14 A Törvényszék ezzel szemben elutasította a Safa Nicu Sepahannak az állítólagosan elszenvedett vagyoni kár megtérítése iránti kérelmét.

A felek kérelmei

A fellebbezésben szereplő kérelmek

- 15 Fellebbezésében a Safa Nicu Sepahan azt kéri, hogy a Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben elutasítja az elszenvedett vagyoni kár megtérítése iránti kérelmet;
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben nem vagyoni kára megtérítésének összegét 50 000 euróra korlátozza;
 - kötelezze a Tanácsot 5 662 737,40 euró összegnek és kamatainak a megfizetésére, a szankcionált személyek jegyzékére való felvétel miatt a fellebbező által elszenvedett vagyoni kár megtérítése címén;
 - kötelezze a Tanácsot 2 000 000 euró összegnek és kamatainak a megfizetésére, a szankcionált személyek jegyzékére való felvétel miatt a fellebbező által elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén;
 - kötelezze a Tanácsot a Bíróság és a Törvényszék előtt a fellebbező részéről felmerült költségek és kamatok megfizetésére;

- másodlagosan kötelezze a Tanácsot a méltányosságból és jóhiszeműen meghatározott összegek és kamataik megfizetésére, egyrészt a vagyoni kár, másrészt pedig a nem vagyoni kár megtérítése céljából, oly módon, hogy ezen utóbbi kár megtérítésének összege nem lehet alacsonyabb a számára ezen a címen a megtámadott ítéletben már megítélt összegnél, valamint kötelezze a Tanácsot a Bíróság és a Törvényszék előtt a fellebbező részéről felmerült költségek és kamataik megfizetésére;
 - harmadlagosan, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy ez utóbbi a károk mértékét felülvizsgálja, és újabb ítéletet hozzon a fellebbező javára.
- 16 Válaszbeadványában a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant;
 - változtassa meg a megtámadott ítélet indokolásának a „valamely jogszabály kellően súlyos megsértésének” fogalmára vonatkozó részét a Tanács válaszbeadványában kifejtett megfontolásoknak megfelelően, és
 - a fellebbezőt kötelezze a fellebbezéssel és az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

A csatlakozó fellebbezésben szereplő kérelmek

- 17 Csatlakozó fellebbezésében a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben az őt arra kötelezi, hogy a fellebbező által elszenvedett nem vagyoni kár címén fizessen meg a fellebbezőnek 50 000 euró kártérítést;
 - utasítsa el a fellebbező által a nem vagyoni kár megtérítése címén előterjesztett kérelmet;
 - a fellebbezőt kötelezze a csatlakozó fellebbezéssel és az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.
- 18 A csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatban benyújtott válaszbeadványában a Safa Nicu Sepahan annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a csatlakozó fellebbezés nem megalapozott. Ezen túlmenően megismétli a fellebbezésében előadott kérelmeket, a másodlagosan előadott azon kérelem kivételével, amely arra irányul, hogy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy ez utóbbi vizsgálja felül a károk mértékét, és hozzon újabb ítéletet a fellebbező javára.
- 19 A Bíróság elnöke 2015. augusztus 5-i határozatával megengedte Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

Előzetes észrevételek

- 20 A Bíróság eljárási szabályzatának 174. cikke értelmében a válaszbeadványban foglalt kérelmeknek a fellebbezésnek egészben vagy részben történő helyt adására vagy a fellebbezés egészben vagy részben történő elutasítására kell irányulniuk. Egyebekben e szabályzat 172. és 176. cikkének megfelelően a válaszbeadvány benyújtására feljogosított felek külön iratban, a válaszbeadványtól elkülönítve csatlakozó fellebbezést nyújthatnak be, amelynek az említett szabályzat 178. cikkének (1) és (3) bekezdése szerint olyan jogalapok és érvek alapján kell a megtámadott ítélet egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére irányulnia, amelyek különböznek a válaszbeadványban felhozott

jogalapoktól és érvektől. Ezen együttesen értelmezett rendelkezésekből kitűnik, hogy a válaszbeadvány nem irányulhat arra, hogy a fellebbezésben felhozottaktól elkülönülő és önálló indokok alapján kérje a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel ilyen indokokat csak csatlakozó fellebbezés keretében lehet felhozni (2016. november 10-i DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 99–101. pont).

- 21 Amennyiben a Tanács a Safa Nicu Sepahan a fellebbezésével kapcsolatban benyújtott válaszbeadványában azt kéri a Bíróságtól, hogy változtassa meg a megtámadott ítélet indokolásának az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításával kapcsolatos kumulatív feltételek egyikére, azaz a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály „kellően súlyos megsértésének” fennállására vonatkozó részét, ez a kérelem nem az említett fellebbezésnek való helyt adásra vagy a fellebbezés elutasítására, hanem a Törvényszéknek a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontjában található azon határozata hatályon kívül helyezésére irányul, amely arra kötelezi a Tanácsot, hogy fizessen meg a Safa Nicu Sepahannak az utóbbit ért nem vagyoni kár címén 50 000 euró összegű kártérítést, amennyiben ez a határozat az említett jogsértés megállapításán alapul. Ennélfogva ez a kérelem – mivel nem felel meg az eljárási szabályzat 174. cikkében szereplő követelményeknek – elfogadhatatlan.
- 22 Ugyanígy, amennyiben a Safa Nicu Sepahan a Tanács csatlakozó fellebbezésével kapcsolatban benyújtott válaszbeadványában azt kéri a Bíróságtól, hogy részlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, valamint hogy ítélje meg számára az elszenvedett mind vagyoni, mind pedig nem vagyoni kár igazságos megtérítését, ezek a kérelmek – az eljárási szabályzat 179. cikkében szereplő rendelkezésekkel ellentétesen – nem az ebben a csatlakozó fellebbezésben felhozott jogalapokra korlátozódnak, következésképpen pedig elfogadhatatlanok.
- 23 Először a Tanács csatlakozó fellebbezését kell megvizsgálni, amennyiben az az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításával kapcsolatos három feltétel közül az elsőre, azaz a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogszabály kellően súlyos megsértésének fennállására vonatkozik.

A Tanács csatlakozó fellebbezéséről

- 24 A csatlakozó fellebbezés két jogalapra tagolódik.

Az első, az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításával kapcsolatos feltételek téves értékelésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 25 A Tanács álláspontja szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 68. és 69. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó jogellenesség „valamely jogszabály kellően súlyos megsértését” képezi.
- 26 A Törvényszék e tekintetben a megtámadott ítélet 59–61. pontjában megállapította, hogy a Tanács semmiféle mérlegelési mozgástérrel nem rendelkezik a Safa Nicu Sepahannak a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékébe való felvételével kapcsolatos döntést illetően. A Törvényszék úgy jutott erre a következtetésre, hogy tévesen támaszkodott a jelenleg a 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítéletben (C-280/12 P, EU:C:2013:775) és a 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítéletben (C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518) szereplő ítélkezési gyakorlatra ahhoz, hogy meghatározza a Tanács arra irányuló kötelezettségének

terjedelmét, hogy vitatás esetén bizonyítsa a korlátozó intézkedésekkel érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát, holott ez az ítélkezési gyakorlatban kialakított szabály nem volt egyértelműen megszilárdult akkor, amikor a Tanács a vitatott rendelkezéseket elfogadta.

- 27 A Törvényszék emellett tévesen állapította meg a megtámadott ítélet 62. pontjában, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések megalapozottságának bizonyítását a Tanáccsal szemben előíró szabály nem valamely különösen összetett helyzetre vonatkozik, valamint hogy nem okoz alkalmazási vagy értelmezési nehézségeket. A Törvényszék e tekintetben pontatlanul támaszkodott a megtámadott 64–67. pontjában hivatkozott, saját ítélkezési gyakorlatára. Egyebekben figyelembe kell venni a valamely személynek vagy szervezetnek a korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos jegyzékbe való felvételére irányuló döntés alapjául szolgáló bizalmas információk közlésével kapcsolatos nehézségeket is.
- 28 A Safa Nicu Sepahan vitatja ezeket az érveket.

A Bíróság álláspontja

- 29 Emlékeztetni kell arra, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása tekintetében az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében megkövetelt feltételek között szerepel a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogszabály kellően súlyos megsértésének követelménye (lásd ebben az értelemben: 2012. április 19-i Artegoda kontra Bizottság ítélet, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 A Bíróságnak alkalmá nyílt pontosítani, hogy egy ilyen jogsértés akkor állapítható meg, ha magában foglalja a mérlegelési jogkörre vonatkozóan előírt korlátoknak az érintett intézmény általi nyilvánvaló és jelentős mértékű megsértését, és e vonatkozásban figyelembe kell venni a megsértett szabály egyértelműségének és pontosságának fokát, valamint a megsértett szabály által az uniós hatóság részére biztosított mérlegelési mozgástér terjedelmét (lásd ebben az értelemben többek között: 1996. március 5-i Brasserie du pêcheur és Factortame ítélet, C-46/93 és C-48/93, EU:C:1996:79, 55. és 56. pont; 2007. január 25-i Robins és társai ítélet, C-278/05, EU:C:2007:56, 70. pont; 2014. június 19-i Specht és társai ítélet, C-501/12–C-506/12, C-540/12 és C-541/12, EU:C:2014:2005, 102. pont).
- 31 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az uniós jog megsértése mindenesetre akkor nyilvánvalóan súlyos, ha az a felrótt kötelezettségszegést megállapító ítélet vagy az előzetes döntéshozatal keretében hozott olyan ítélet kihirdetése vagy a Bíróság e területre vonatkozó olyan következetes ítélkezési gyakorlata ellenére sem szűnt meg, amelyből következik a szóban forgó magatartás jogsértő jellege (1996. március 5-i Brasserie du pêcheur és Factortame ítélet, C-46/93 és C-48/93, EU:C:1996:79, 57. pont; 2006. december 12-i Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C-446/04, EU:C:2006:774, 214. pont).
- 32 Ezen ítélkezési gyakorlat tükrében kell vizsgálni, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor különösen a megtámadott ítélet 68. és 69. pontjában megállapította, hogy az ügy körülményei között a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogszabály kellően súlyos megsértését képezi, hogy a Tanács nem tartotta tiszteletben az arra irányuló kötelezettségét, hogy a Safa Nicu Sepahant érintő korlátozó intézkedéseket igazoló információkat vagy bizonyítékokat összegyűjtse annak érdekében, hogy vitatás esetén az említett intézkedések megalapozottságát bizonyíthassa az említett információk vagy az említett bizonyítékok uniós bíróság előtti bemutatásával.
- 33 Amint az a megtámadott ítélet 37. pontjából kitűnik, nem vitatott, hogy a Törvényszék előtt a Tanács rámutatott arra, hogy a Safa Nicu Sepahant érintő korlátozó intézkedések elfogadásával és fenntartásával kapcsolatos, a rendelkezésére álló egyetlen bizonyíték valamely tagállamtól származó, a felvételre vonatkozó javaslat volt, valamint hogy az e javaslatban szereplő információkat átvették a

vitatott rendelkezések indokolásában. Ily módon a megtámadott ítélet említett 37. pontjából következik, hogy a Tanács nem rendelkezett a korlátozó intézkedések Safa Nicu Sepahannal szembeni elfogadásának indokait alátámasztó információkkal vagy bizonyítékokkal.

- 34 Következésképpen – a Tanács álláspontja szerint – a vitatott rendelkezések közül az első elfogadásának időpontjában még nem szilárdult meg egyértelműen az az ítélkezési gyakorlat, amely szerint vitatás esetén neki kell szolgálnia a korlátozó intézkedések természetes vagy jogi személyekkel szembeni elfogadásának indokait alátámasztó információkkal vagy bizonyítékokkal. Ily módon e kötelezettség tiszteletben tartásának elmulasztása ellenére nem róható fel neki az uniós jog e tekintetben történt súlyos megsértése a 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet (C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518), valamint a 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet (C-280/12 P, EU:C:2013:775) kihirdetése előtt, amely ítéletekben a Bíróság pontosította ezt az ítélkezési gyakorlatot.
- 35 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Bíróság a vitatott rendelkezések elfogadását megelőző ítélkezési gyakorlatában már hangsúlyozta – az Unió olyan jogi unió, amelyben az intézmények jogi aktusai felülvizsgálat alá esnek a tekintetben, hogy azok különösen az EUM-Szerződéssel és az általános jogelvekkel összeegyeztethetők-e (2010. június 29-i E és F ítélet, C-550/09, EU:C:2010:382, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és amelyben a természetes és jogi személyeknek hatékony bírói jogvédelemben kell részesülniük.
- 36 A hatékony bírói jogvédelem elvének tiszteletben tartását illetően a Bíróság a 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461) 343. pontjában úgy vélte, hogy a természetes vagy jogi személyekkel szemben elfogadott korlátozó intézkedések különösen akkor nem kerülnek ki az uniós bíróság felülvizsgálata alól, ha bizonyos, hogy az azokat megállapító jogi aktus érinti a nemzetbiztonságot és a terrorizmust.
- 37 Amint az ebből az ítélkezési gyakorlatból következik, a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megköveteli, hogy a Tanács – vitatás esetén – a természetes vagy jogi személyekkel szembeni korlátozó intézkedések elfogadásának indokait alátámasztó információkkal és bizonyítékokkal szolgáljon. A 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461) 336. pontjából e tekintetben kitűnik, hogy a természetes vagy jogi személyekkel szemben hozott korlátozó intézkedések bírósági felülvizsgálatának vonatkoznia kell többek között azon indokok jogszerűségére, amelyeken a valamely személlyel vagy szervezettel szemben korlátozó intézkedések összességét előíró határozat alapul.
- 38 Ugyanígy a 2010. június 29-i E és F ítélet (C-550/09, EU:C:2010:382) 57. pontjában a Bíróság úgy vélte, hogy az egyedi korlátozó intézkedések érdemi jogszerűsége megfelelő bírósági felülvizsgálatának az ilyen intézkedések elfogadásának alátámasztásaként felhozott tények, valamint bizonyítékok és információk ellenőrzésére kell irányulnia.
- 39 Egyebekben, jóllehet az említett ítéletek alapjául szolgáló ügyekben a vagyonbefagyasztásra irányuló, a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem konkrét kontextusában elfogadott intézkedésekről volt szó, nyilvánvaló, hogy az egyes személyeket és szervezeteket célzó korlátozó intézkedések megalapozottságának bizonyítására irányuló, az ezen ítélkezési gyakorlatból eredő kötelezettség érvényes az Iráni Iszlám Köztársasággal szembeni nyomásgyakorlás céljából bevezetett, a vagyonbefagyasztására vonatkozó, a Safa Nicu Sepahant érintőhöz hasonló korlátozó intézkedések elfogadására is, tekintettel különösen az említett korlátozó intézkedések egyedi jellegére, valamint arra a jelentős hatásra, amelyeket azok az érintett személyek és szervezetek jogaira és szabadságaira gyakorolhatnak (lásd e tekintetben: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 361. és 375. pont).

- 40 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a korlátozó intézkedések valamely természetes vagy jogi személlyel szembeni elfogadásának indokait alátámasztó információk vagy bizonyítékok vitatás esetén történő szolgáltatására irányuló, a Tanácsra háruló kötelezettség a vitatott rendelkezések elfogadásának időpontjában már következett a Bíróság következetes ítélkezési gyakorlatából. Következésképpen a Törvényszék helytállóan vélte úgy többek között a megtámadott ítélet 68. és 69. pontjában, hogy e kötelezettség csaknem három évig tartó megsértése a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogszabály kellően súlyos megsértésének minősül, függetlenül attól, hogy a jelen ügyben szóban forgó jogok – ezen ítélet 58. pontja értelmében – abban nyilvánulnak-e meg, hogy ne tekintsék magukra nézve kötelezőnek a korlátozó intézkedések előírásával kapcsolatos érdemi feltételek megsértésével elfogadott ilyen intézkedéseket, illetve hogy azok – az említett ítélet 60. pontja értelmében – megfelelnek-e a hatékony bírói jogvédelemmel kapcsolatos követelményeknek.
- 41 A fenti következtetést nem gyengíti a Tanács azon érve, amelyet a valamely természetes vagy jogi személlyel szemben korlátozó intézkedéseket előíró határozat indokait alátámasztó információk vagy bizonyítékok bizalmas jellegével kapcsolatos nehézségekre alapít. A jelen ügyben ugyanis a Tanács a Törvényszék előtti eljárásban semmikor nem hivatkozott olyan bizalmas információkra vagy bizonyítékokra, amelyek a Safa Nicu Sepahannal szemben elfogadott korlátozó intézkedések alátámasztása céljából a rendelkezésére álltak.
- 42 A csatlakozó fellebbezés első jogalapját tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

A második, a Safa Nicu Sepahan által hivatkozott nem vagyoni kár megtérítésével kapcsolatos feltételek téves értékelésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 43 A Tanács azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 86–92. pontjában megállapította, hogy a vitatott rendelkezések megsemmisítése – az ügy körülményei között – nem minősül az elszenvedett kár teljes egészében történő jóvátételének.
- 44 A Törvényszék ezzel eltért a más ügyekben, és különösen a 2007. július 11-i Sison kontra Tanács ítélet (T-47/03, EU:T:2007:207, nem tették közzé) 241. pontjában elfogadott megoldásoktól, amely ítéletben a Törvényszék úgy vélte, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbe való felvételére vonatkozó döntés megsemmisítése megfelelő jóvátételt képez. Emellett a Bíróság a 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 72. pontjában azt is megállapította, hogy a jegyzékbe való felvételre vonatkozó döntés megsemmisítése alkalmas az érintett személy becsületének helyreállítására, illetve az általa elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésének formáját képezheti.
- 45 Következésképpen hatályon kívül kell helyezni a Törvényszék határozatát abban a részében, amelyben az a Tanácsot arra kötelezi, hogy a fellebbező kára megtérítése címén fizessen meg a fellebbezőnek 50 000 euró összeget.
- 46 A Safa Nicu Sepahan vitatja ezeket az érveket.

A Bíróság álláspontja

- 47 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 86. pontjában szereplő érvelésében a Törvényszék helytállóan támaszkodott a 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítéletre (C-239/12 P, EU:C:2013:331) annak megállapításához, hogy a vitatott rendelkezések megsemmisítése a Safa Nicu Sepahant ért nem vagyoni kár megtérítése formájának minősülhet.

- 48 Noha később – különösen a megtámadott ítélet 87. pontjában – a Törvényszék úgy vélte, hogy a jelen ügyben a Safa Nicu Sepahan jegyzékbe vételének a megsemmisítése mérsékelheti a nyújtott kártérítés összegét, nem minősülhet azonban az elszenvedett kár teljes egészében történő jóvátételének, ez az értékelés az ügy körülményeinek figyelembevételén alapult.
- 49 E tekintetben előjáróban meg kell állapítani, hogy a Törvényszék az értékelése keretében nem alkalmazta tévesen a jogot azzal, hogy az ügy körülményeinek értékelése alapján úgy határozott, hogy a Safa Nicu Sepahant által elszenvedett nem vagyoni kár teljes egészében történő jóvátételének biztosításához vagyoni kártérítésre van szükség. Jóllehet ugyanis a 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítéletben (C-239/12 P, EU:C:2013:331) a Bíróság megállapította, hogy a jogellenes korlátozó intézkedések megsemmisítése az elszenvedett nem vagyoni kár jóvátételének formáját képezheti, ebből nem következik, hogy a jóvátételnek ez a formája minden esetben szükségszerűen elegendő az ilyen kár teljes egészében történő jóvátételének biztosításához.
- 50 Emellett emlékeztetni kell arra, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint ha a Törvényszék megállapította valamely kár fennállását, akkor a kérelem korlátain belül kizárólag ő rendelkezik hatáskörrel a kártérítés módjának és mértékének megállapítására (1994. június 1-jei Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai ítélet, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 66. és 81. pont; 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 34. pont; 2006. december 14-i Meister kontra OHIM végzés, C-12/05 P, EU:C:2006:779, 82. pont).
- 51 Mindazonáltal ahhoz, hogy a Bíróság bírósági felülvizsgálatot gyakorolhasson a Törvényszék ítéletei felett, azokat megfelelően kell indokolni, és azoknak – valamely kár értékelését illetően – meg kell jelölniük az elfogadott összeg meghatározása céljából figyelembe vett kritériumokat (1998. május 14-i Tanács kontra de Nil és Impens ítélet, C-259/96 P, EU:C:1998:224, 32. és 33. pont; 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 35. pont; 2013. szeptember 3-i Idromacchine és társai kontra Bizottság végzés, C-34/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:552, 80. pont).
- 52 A megtámadott ítélet 88–91. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az ügyben a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása céljából figyelembe kell venni többek között a megállapított jogsértés súlyosságát, annak időtartamát, a Tanács magatartását, valamint annak az állításnak a harmadik személyekre gyakorolt hatásait, amely szerint a Safa Nicu Sepahan részt vett az atomfegyverek iráni elterjedésében. A Törvényszék e tekintetben lényegében úgy vélte, hogy a Tanácsnak a Safa Nicu Sepahannal szemben megfogalmazott állítása különösen súlyos, hogy ezt az állítást ugyanakkor semmilyen releváns információ vagy bizonyíték nem támasztotta alá, valamint hogy a Tanács sem a saját kezdeményezésére, sem a Safa Nicu Sepahan tiltakozásaira válaszul nem ellenőrizte az említett állítás megalapozottságát az abból az e vállalkozás számára eredő káros következmények korlátozása céljából.
- 53 A fenti megfontolásokra tekintettel, a Törvényszék megjelölte a kártérítés elfogadott összegének meghatározása céljából figyelembe vett kritériumokat. E körülmények között a Bíróság nem kérdőjelezheti meg a megtámadott ítélet 92. pontjában levont következtetést, amely szerint a Safa Nicu Sepahan által elszenvedett nem vagyoni kár összege – méltányosságból és jóhiszeműen, helytálló értékelés alapján – 50 000 euró.
- 54 Következésképpen a csatlakozó fellebbezés második jogalapját mint megalapozatlant kell elutasítani.
- 55 A fenti megfontolások összességére tekintettel a csatlakozó fellebbezést el kell utasítani.

A Safa Nicu Sepahan fellebbezéséről

- 56 Kérelmeinek alátámasztása céljából a Safa Nicu Sepahan két jogalapot hoz fel, amelyek közül az első vagyoni kárának megtérítésére, a második pedig nem vagyoni kárának megtérítésére vonatkozik.

Az első, az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének és a Charta 41. cikke (3) bekezdésének megsértésére, az indokolás ellentmondásosságára, a tények és a bizonyítékok elferdítésére, valamint a vagyoni kár értékelése során az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 57 Az első fellebbezési jogalap öt részre tagolódik. E jogalap első része előtt a második, a harmadik, a negyedik és az ötödik részt kell megvizsgálni.

Az első jogalap második részéről

– *A felek érvei*

- 58 Első fellebbezési jogalapjának második részében a Safa Nicu Sepahan egyrészt azt állítja, hogy a Törvényszék – annak ellenére, hogy a megtámadott ítélet 99., 102., 104., 145. és 147. pontjában elismerte, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásának eredményeként vagyoni kár keletkezett a derbendikhani (Irak) erőmű felújítására vonatkozó szerződéssel összefüggésben – önkényesen, valamint az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (3) bekezdésének megsértésével megtagadta, hogy a Tanácsot az okozott károk megtérítésére kötelezze. A Törvényszék emellett elferdítette a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 104. pontjában azt állította, hogy a „kár ténylegessége és összege” nem került bizonyításra. Ugyanígy, ezen ítélet 106. pontjában a Törvényszék elferdítette az e szerződés keretében jelentkező haszonkulccsal és jövedelmezőséggel kapcsolatban a Safa Nicu Sepahan által előterjesztett bizonyítékokat.
- 59 A Safa Nicu Sepahan másrészt azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet 99. és 100. pontjában a Törvényszék önkényesen megtagadta, hogy számára kártérítést ítéljen meg bankszámláinak az Emirate National Bank of Dubai általi megszüntetéséből eredő kár miatt, holott ezen ítélet 145. és 147. pontjában megállapította, hogy bebizonyosodott a Safa Nicu Sepahan forgalma és jövedelmezősége jelentős csökkenésének, számos alkalmazott e társaság általi elbocsátásának, valamint az általa viselt egyéb költségeknek a ténylegessége. A megtámadott ítélet indokolása ezenfelül ellentmondásos és elferdíti a bizonyítékokat, amennyiben a Törvényszék az említett ítélet 98. pontjában úgy vélte, hogy a Safa Nicu Sepahan részesülhetett volna valamely másik bank részéről a korábban az Emirate National Bank of Dubai által nyújtottakkal egyenértékű pénzügyi szolgáltatásokban, míg ezen ítélet 96. pontjában megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahannal együttműködő bármely bank azt kockáztatta, hogy az Unió által elfogadott korlátozó intézkedések hatálya alá fog kerülni.
- 60 A Tanács vitatja ezeket az érveket.

– *A Bíróság álláspontja*

- 61 Emlékeztetni kell arra egyrészt, hogy bármely kárnak, amelynek megtérítését az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti, az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján előterjesztett kereset keretében kérik, ténylegesnek és biztosnak kell lennie (lásd: 1976. május 21-i Roquette frères kontra Bizottság ítélet, 26/74, EU:C:1976:69, 22. és 23. pont; 2009. július 16-i SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ítélet, C-481/07 P, nem tették közzé, EU:C:2009:461, 36. pont). Másrészt ahhoz, hogy meg lehessen állapítani az Unió szerződésen kívüli felelősségét, a kárnak az

intézmények jogellenes magatartásából kellőképpen közvetlenül kell következnie (lásd ebben az értelemben: 1979. október 4-i Dumortier és társai kontra Tanács ítélet, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 és 45/79, EU:C:1979:223, 21. pont; 2006. december 12-i Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C-446/04, EU:C:2006:774, 218. pont).

- 62 Minden körülmények között az Unió szerződésen kívüli felelősségére hivatkozó félnek kell meggyőző bizonyítékokat előterjesztenie mind az általa hivatkozott kár fennállására, mind pedig annak mértékére (1997. szeptember 16-i Blackspur DIY és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-362/95 P, EU:C:1997:401, 31. pont; 2009. július 16-i SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ítélet, C-481/07 P, nem tették közzé, EU:C:2009:461, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), továbbá a szóban forgó intézmény magatartása és az állítólagos kár közötti kellően közvetlen okozati összefüggés fennállására vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: 1992. január 30-i Finsider és társai kontra Bizottság ítélet, C-363/88 és C-364/88, EU:C:1992:44, 25. pont; 2011. március 31-i Mauerhofer kontra Bizottság végzés, C-433/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:204, 127. pont).
- 63 Ami a Törvényszéknek felrótt azon kifogást illeti, hogy önkényesen tagadta meg a Safa Nicu Sepahantól a derbendikhani erőmű felújítására vonatkozó szerződés felmondása miatt állítólagosan elszenvedett kár megtérítését, meg kell állapítani, hogy ez a kifogás a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul. Amennyiben ugyanis a Törvényszék ezen ítélet 99., 102. és 104. pontjában megállapította, hogy az állítólagosan elszenvedett kár ténylegességére és összegére vonatkozó állításokat nem támasztják alá bizonyítékok, helytállóan utasította el a megtámadott ítélet 107. pontjában a Safa Nicu Sepahan kártérítés iránti kérelmének azon részét, amely erre kárra vonatkozott. Ugyanígy a Törvényszéknek – miután ezen ítélet 145. és 147. pontjában megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem mutatott be olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé teszik az elszenvedett kár ténylegességének, adott esetben pedig mértékének az értékelését – azt sem lehet felróni, hogy önkényes lett volna.
- 64 Ezen túlmenően a – Safa Nicu Sepahan által az EUMSZ 340. cikk második bekezdése és a Charta 41. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok jogában megtalálható közös általános elveknek minősített – arányosság és „méltányos elbírálás” elvének a hivatkozott kár értékelése során a Törvényszék által történő állítólagos megsértésére alapított érvet illetően meg kell állapítani, hogy ezek az elvek a jelen ügyben nem változtathatnak azon a következtetésen, amely szerint a Safa Nicu Sepahannak kell meggyőző bizonyítékokkal szolgálnia az általa hivatkozott kár fennállására és mértékére egyaránt.
- 65 Ami azt az érvet illeti, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 104. és 106. pontjában elferdítette a bizonyítékokat, emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen elferdítésre való egyszerű célzás nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kialakított azon követelményeknek, amelyek szerint a fellebbezésnek pontosan meg kell jelölnie többek között az állítólag elferdített elemeket (2016. szeptember 7-i Pilkington Group és társai kontra Bizottság ítélet, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 Márpedig egyrészt a Safa Nicu Sepahan nem pontosítja, hogy a Törvényszék mennyiben ferdtette el a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 104. pontjában megállapította, hogy nem bizonyították a kár ténylegességét és összegét. Másrészt a Törvényszéknek felrótt azon kifogást illetően, hogy elferdítette a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 106. pontjában azt állította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem jelezte az azon ágazatbeli szokásos jövedelmezőségi mutatót, amelyben tevékenykedik, holott a Safa Nicu Sepahan szolgált ezzel, és pontosította, hogy ez a szóban forgó szerződés értékének 20%-a, meg kell állapítani, hogy ez az érv a megtámadott ítélet pontatlan értelmezésén alapul, amennyiben a Törvényszék az említett pontban nem azt állapította meg, hogy a Safa Nicu Sepahan nem hivatkozott erre a jövedelmezőségi mutatóra, hanem hogy nem nyújtott be e tekintetben sem elegendően pontos információkat, sem pedig az állítólagosan elszenvedett kár ténylegességét és összegét bizonyító egyéb elemeket.

- 67 Ami a Törvényszéknek felrótt azon kifogást illeti, hogy önkényesen utasította el a Safa Nicu Sepahan bankszámláinak megszüntetéséből eredő kár megtérítése iránti kérelmet, meg kell állapítani, hogy noha az említett ítélet 96. pontjában a Törvényszék a Safa Nicu Sepahan által benyújtott egyik levélből azt a következtetést vonta le, hogy az említett bankszámlák Emirate National Bank of Dubai általi megszüntetése lehetett a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásának eredménye, ezen ítélet 97–100. pontjában ugyanakkor úgy vélte, hogy a Safa Nicu Sepahan nem bizonyította, hogy ezek megszüntetése miatt kárt szenvedett volna el, amennyiben a 97. pontban többek között megállapította, hogy az Emirate National Bank of Dubai nem fagyasztotta be az ezeken a bankszámlákon lévő pénzeszközöket, hanem visszafizette azokat a Safa Nicu Sepahannak. Ugyanígy, a megtámadott ítélet 145. és 147. pontjában a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy nem áll fenn okozati összefüggés az állítólagosan elszenvedett kár, valamint a Safa Nicu Sepahan forgalmának és jövedelmezőségének csökkenése között, és megállapította egyrészt, hogy ezen utóbbi nem igazolta e változás okait, másrészt pedig, hogy még annak a feltételezésével is, hogy az ilyen okozati összefüggés megállapítható az érintett korlátozó intézkedéseknek magának a létezéséből, a Safa Nicu Sepahan nem mutatott be olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé teszik e kár mértékének az értékelését. A Törvényszék ily módon indokolási kötelezettségének elmulasztása nélkül utasította el az említett kártérítés iránti kérelmet.
- 68 Ami továbbá a megtámadott ítélet 96. és 98. pontjában az indokolás ellentmondásosságára és a bizonyítékok elferdítésére alapított érvet illeti, meg kell állapítani, hogy ez az érv egyáltalán nem gyengítheti a Törvényszék által az ezen ítélet 97. pontjában tett megállapítást, amely önmagában elegendő a Safa Nicu Sepahan bankszámláinak az Emirate National Bank of Dubai általi megszüntetése miatt általa állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kérelmének elutasításához.
- 69 Következésképpen az első fellebbezési jogalap második részét el kell utasítani.

Az első jogalap harmadik részéről

– A felek érvei

- 70 Első fellebbezési jogalapjának harmadik részében a Safa Nicu Sepahan egyrészt azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 340. cikk második bekezdését és a Charta 41. cikkének (3) bekezdését, mivel nem ítélte meg számára kártérítést az egyik legfontosabb szállítójával, a Siemens AG-val fennálló kereskedelmi kapcsolatának megszakadása miatt állítólagosan elszenvedett kár miatt, holott a megtámadott ítélet 109. és 110. pontjában elismerte, hogy a kapcsolat megszakadása a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásának közvetlen következménye volt. Ugyanezen 110. pontban a Törvényszék – ellentmondásos módon – azt is megállapította, hogy a termékek szállításának megtagadása mint olyan nem minősül kárnak. Ezen túlmenően a Safa Nicu Sepahan forgalmának a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadása miatti csökkenését illetően a Törvényszék – a kártérítés iránti kérelem elutasításával – elferdítette a megtámadott ítélet 145. és 147. pontjában szereplő bizonyítékokat és saját ténybeli megállapításait.
- 71 Másrészt a Safa Nicu Sepahan azt rója fel a Törvényszéknek, hogy elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 115. és 116. pontjában úgy vélte, hogy a Safa Nicu Sepahannak a Mobarakeh Steel Companyval fennálló szerződéses kapcsolatai megszakadásának meghatározó oka nem a korlátozó intézkedések Safa Nicu Sepahannal szembeni elfogadása, hanem a szóban forgó szerződés teljesítésében bekövetkező késedelem volt. Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 113. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy okozati összefüggés áll fenn e szerződéses kapcsolatok megszakadása és a korlátozó intézkedések elfogadása között. A Törvényszék ezenfelül – azzal, hogy a megtámadott ítélet 133., 136–139., 145. és 147. pontjában megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem bizonyította, hogy az állítólagos kár azon kereskedelmi kapcsolatai európai szállítói általi megszakításának következménye volt, amelyeket ezek az európai szállítók vele

fenntartottak – olyan bizonyítékot követelt meg, amelynek benyújtása lehetetlen, és elferdítette a korlátozó intézkedések tárgyát, amely arra irányul, hogy az érintett szervezetnek maximális gazdasági és pénzügyi kárt okozzon.

72 A Tanács vitatja ezeket az érveket.

– *A Bíróság álláspontja*

73 A Törvényszéknek felrótt azon kifogást illetően, hogy önkényesen és az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének és a Charta 41. cikke (3) bekezdésének megsértésével utasította el a Safa Nicu Sepahan Siemensszel fennálló kereskedelmi kapcsolatának megszakadása miatt állítólagosan elszenvedett kárral kapcsolatos kártérítés iránti kérelmét, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék ugyan a megtámadott ítélet 109., 110., 145. és 147. pontjában kifejtette azokat a negatív hatásokat, amelyeket a korlátozó intézkedések valamely társaságnak a szállítóival fennálló kereskedelmi kapcsolataira és e társaság forgalmára nézve gyakorolhatnak, az említett pontokban azonban nem vélte úgy, hogy e kapcsolatok megszakadása mint olyan megtérítendő kárt eredményez. Ezzel szemben ezen ítélet 110. pontjában a Törvényszék – helytállóan és nem ellentmondásos indokok alapján – megállapította, hogy a tényleges és biztos jellegű vagyoni kár csak egy társaságnak a szállítóival fennálló kereskedelmi kapcsolatai megszakadásának az e társaság gazdasági eredményeire gyakorolt hatásaiból eredhet, magából a megszakadásból azonban nem.

74 Ami a Safa Nicu Sepahan azon érvét illeti, amely szerint a vagyoni kár hiányának Törvényszék általi megállapítása az e vállalkozás pénzügyi eredményeinek – a megtámadott ítélet 145. és 147. pontjában említett – csökkenését tanúsító tények elferdítését képezi, emlékeztetni kell arra, hogy amint az a jelen ítélet 65. pontjából kitűnik, az ilyen elferdítésre való egyszerű célzás nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kialakított azon követelményeknek, amelyek szerint a fellebbezésnek pontosan meg kell jelölnie többek között az állítólag elferdített elemeket. Ezen túlmenően az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2006. április 6-i General Motors kontra Bizottság ítélet, C-551/03 P, EU:C:2006:229, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75 Márpedig a Safa Nicu Sepahan e tekintetben arra szorítkozik, hogy visszautal a Törvényszékhez benyújtott beadványai nyolc mellékletére, de egyáltalán nem pontosítja, hogy miből áll az állítólagos elferdítés. E körülmények között, és tekintettel arra, hogy a tények és a bizonyítékok értékelése – feltéve, hogy nem ezeknek a jelen ügyben nem bizonyított elferdítéséről van szó – nem olyan jogkérdés, amelyet fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia (lásd ebben az értelemben többek között: 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. április 7-i Akhras kontra Tanács ítélet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. szeptember 8-i Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, C-459/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:646, 44. pont), ezt az érvet mint elfogadhatatlant kell elutasítani.

76 Az arra alapított érvet illetően, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 115. és 116. pontjában megállapította, hogy a Mobarakeh Steel Company által a szóban forgó szerződéstől való elállást eredményező fő tényező az e szerződés teljesítésével kapcsolatos késedelem volt, nem pedig a korlátozó intézkedések Safa Nicu Sepahannal szembeni elfogadása, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az lényegében a jelen ítélet 74. pontjából kitűnik – elferdítésről akkor van szó, ha anélkül, hogy új bizonyítékokat kellene felhasználni, a fennálló bizonyítékok értékelése nyilvánvalóan hibásnak tűnik. Ez a helyzet különösen abban az esetben, ha a Törvényszék által bizonyos dokumentumokból levont következtetések nem felelnek meg a teljességükben értelmezett dokumentumok értelmének és tartalmának (2007. július 18-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 60. és 63. pont).

- 77 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Mobarakeh Steel Company-nak a – Safa Nicu Sepahan Törvényszékhez benyújtott válaszához csatolt – 2011. szeptember 3-i leveléből kitűnik, hogy a szóban forgó szerződéstől való elállást legalábbis részben az indokolta, hogy a Safa Nicu Sepahan késedelembe esett e szerződés teljesítésével az e levélben szereplő határidőhöz képest, amely – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 114. pontjában helytállóan megállapította – több mint hat hónappal megelőzte a korlátozó intézkedések Safa Nicu Sepahannal szembeni elfogadását. E körülmények között, amennyiben a Törvényszék a megtámadott ítélet 116. pontjában megállapította, hogy nem a korlátozó intézkedések Safa Nicu Sepahannal szembeni elfogadása képezte az említett szerződés megszűnésének meghatározó és közvetlen okát, ugyanakkor nem vélte úgy, hogy ez a késedelem önmagában ilyen okot képezett, e bizonyíték Törvényszék általi értelmezését nem lehet nyilvánvalóan hibásnak tekinteni.
- 78 A Safa Nicu Sepahan azon érvét illetően továbbá, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 133., 136–139., 145. és 147. pontjában olyan bizonyítékot követelt meg a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásából eredő kár bizonyítására, amelyet lehetetlen volt benyújtani, meg kell állapítani, hogy ezekből a pontokból kitűnik, hogy a Törvényszék mint elégteleneket utasította el a Safa Nicu Sepahan által benyújtott bizonyítékokat, többek között annyiban, amennyiben azok nem tették lehetővé a Safa Nicu Sepahan európai szállítóihoz ténylegesen beérkezett rendelések, a Safa Nicu Sepahan által az e szállítóktól vásárolt berendezések aránya, az e társaság forgalma csökkenésének okai, és – még általánosabban – az abból eredő konkrét káros következmények közötti különbségtételt.
- 79 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely tényleges és biztos kár fennállását az uniós bíróság nem közelítheti meg elvontan, hanem azt az uniós bíróság elé terjesztett egyes ügyeket jellemző, pontos ténybeli körülmények alapján kell értékelni (2000. június 15-i Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 25. pont).
- 80 Márpedig a Törvényszék által a megtámadott ítélet 133., 136–139., 145. és 147. pontjában említettekhez hasonló bizonyítékok szolgáltatásával kapcsolatos követelmény alapvető fontosságú ahhoz, hogy határozatot lehessen hozni az állítólagos kár ténylegességéről és mértékéről. A Törvényszék – miután megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem szolgáltatott ilyen bizonyítékokat – helytállóan állapította meg, hogy a Safa Nicu Sepahan által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendők az állítólagos kár ténylegességének és mértékének megállapításához.
- 81 E jogalap harmadik részét tehát el kell utasítani.

Az első jogalap negyedik részéről

– A felek érvei

- 82 Első fellebbezési jogalapjának negyedik részében a Safa Nicu Sepahan egyrészt azzal érvel, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 340. cikk második bekezdését és a Charta 41. cikkének (3) bekezdését, mivel nem ítélte meg számára kártérítést a szíriai Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésének korszerűsítéséhez szükséges kereskedelmi kapcsolatok megszűnése miatt állítólagosan elszenvedett kárért. Másrészt azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette indokolási kötelezettségét, amennyiben a megtámadott ítélet 120. pontjában elmulasztotta közölni azokat az indokokat, amelyek miatt elutasította a Safa Nicu Sepahan azon érvét, amely szerint az említett gát villamosenergia-berendezésének korszerűsítésével kapcsolatos projekt megvalósításában bekövetkező késedelem a rá vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadásából eredt.
- 83 A Tanács vitatja ezeket az érveket.

– A Bíróság álláspontja

- 84 Azon érvet illetően, amely szerint a Törvényszék megsértette az EUMSZ 340. cikk második bekezdését és a Charta 41. cikkének (3) bekezdését, mivel a megtámadott ítélet 122. pontjában úgy vélte, hogy a Safa Nicu Sepahan nem mutatott be az Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésének korszerűsítésével kapcsolatos projekttel összefüggő haszonkulcsát igazoló bizonyítékokat, meg kell állapítani, hogy ez az érv lényegében az elsőfokú eljárás keretében bemutatott bizonyítékok új értékelésére irányul. Mivel a jelen ítélet 75. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében az ilyen bizonyítékok értékének megítélése – feltéve, hogy nem e bizonyítékok elferdítéséről van szó – nem olyan jogkérdés, amelyet mint olyat fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia, az említett érvet mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 85 A Törvényszéknek felrőtt azon kifogást illetően, hogy a megtámadott ítélet 120. pontjában nem indokolta a Safa Nicu Sepahan azon érvének elutasítását, amely szerint az említett projekttel kapcsolatos levelek hitelt érdemlően bizonyítják, hogy az e projekt megvalósításában bekövetkező késedelem oka a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadása volt, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok egyértelmű kifejezéséből áll, amelyekben e határozat alapszik. Ha ezen indokok hibában szenvednek, az a határozat érdemi jogszerűségét érintheti, de annak indokolását nem, ami megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki. Ebből az következik, hogy a valamely jogi aktus megalapozottságának a vitatását célzó kifogások és érvek az indokolás hiányára vagy elégtelenségére alapított jogalap keretében nem relevánsak (2015. június 18-i Ipatau kontra Tanács ítélet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 121. pontjában kifejtette, hogy a Safa Nicu Sepahan kétségtelenül bemutatta a szóban forgó projekthez szükséges gépek és alkatrészek listáját, de semmilyen azt bizonyító elemet nem mutatott be, hogy az említett termékek szállítása a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadása miatt nem történhetett meg. Ezen ítélet 122. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem mutatott be amiatt állítólagosan elszenvedett kárt igazoló bizonyítékokat, hogy a szóban forgó szerződés egy részét alvállalkozásba kellett adni. A Törvényszék, miután az említett ítélet 123. és 124. pontjában meghatározott más olyan elemeket, amelyek – mivel nem szerepeltek a Törvényszék előtti iratok között – megakadályozták az állítólagos kár ténylegességének vagy mértékének megállapítását, ugyanezen ítélet 125. pontjában elutasította a Safa Nicu Sepahan kártérítési kérelmének az Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésével kapcsolatos projektre vonatkozó részét.
- 87 E körülmények között a Törvényszék nem mulasztotta el teljesíteni az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettségét.
- 88 A negyedik részt tehát el kell utasítani.

Az első jogalap ötödik részéről

– A felek érvei

- 89 Első fellebbezési jogalapjának ötödik részében a Safa Nicu Sepahan azzal érvel egyrészt, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 340. cikk második bekezdését és a Charta 41. cikkének (3) bekezdését, mivel nem ítelt meg számára kártérítést a villamosági alállomások Kunduzban (Afganisztán) és Baglánban (Afganisztán) történő megépítésével kapcsolatos projektekkel összefüggő szerződéses kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges kereskedelmi kapcsolatainak megszűnése miatt állítólagosan elszenvedett kárért. Másrészt a Safa Nicu Sepahan azt rója fel a Törvényszéknek, hogy

elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 130. pontjában megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem bizonyította, hogy a P06000/CO/3060 referenciaszámú rendelésnek a Siemens általi törlése miatt számára lehetetlenné vált az említett projektekkel összefüggő szerződéses kötelezettségek teljesítése, holott a Törvényszék ezen ítélet 109. és 147. pontjában megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan alvállalkozók igénybevétele nélkül nem tudta befejezni ezeket a projekteket.

90 A Tanács vitatja ezeket az érveket.

– A Bíróság álláspontja

91 Az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének és a Charta 41. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított érvet illetően meg kell állapítani, hogy a Safa Nicu Sepahan nem határozza meg a megkövetelt pontossággal a megtámadott ítélet kifogásolt elemeit.

92 A Törvényszéknek felrőtt azon kifogást illetően, hogy elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 130. pontjában megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan a villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban történő megépítésére vonatkozó szerződést alvállalkozók igénybevétele nélkül is teljesíthette volna, meg kell állapítani, hogy ez az érv a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul. A Törvényszék ugyanis ebben a 130. pontban nem azt sugalmazta, hogy a Safa Nicu Sepahan mindenképpen megvalósíthatta volna ezeket a projekteket alvállalkozók igénybevétele nélkül. Ezzel szemben az említett pontból kitűnik, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a Safa Nicu Sepahan nem bizonyította, hogy az említett szerződést nem lehetett a Siemenstől eltérő más szállító igénybevételével teljesíteni. E körülmények között nem róható fel a Törvényszéknek, hogy bármilyen módon elferdítette volna a tényeket.

93 Az első fellebbezési jogalap ötödik részét tehát el kell utasítani.

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

94 Első fellebbezési jogalapjának első részében a Safa Nicu Sepahan azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének rendszerét meghatározó EUMSZ 340. cikk második bekezdése és a Charta 41. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, a tagállamok jogában megtalálható közös általános elveket sértett meg, amennyiben – az előterjesztett bizonyítékok ellenére – elutasította a vagyoni kárának megtérítése iránti kérelmet, noha többek között a megtámadott ítélet 109., 145. és 147. pontjában elismerte a vagyoni kár fennállását.

– A Bíróság álláspontja

95 Meg kell állapítani, hogy az első jogalap első része – anélkül, hogy további elemeket hozna fel e jogalap alátámasztására – a megtámadott ítélet azon indokaira vonatkozik, amelyeket e jogalapnak a Safa Nicu Sepahan által állítólagosan elszenvedett különféle károkra vonatkozó többi része kifogásol.

96 Amennyiben az első jogalap többi részének a Bíróság nem adott helyet, e jogalap első részét is el kell utasítani.

A Safa Nicu Sepahannak az első jogalappal kapcsolatban előadott másodlagos kérelméről

– A felek érvei

- 97 Másodlagosan a Safa Nicu Sepahan azt állítja, hogy a Törvényszéknek kártérítést kellett volna számára megítélnie, amelynek összegét az arányosság és a „méltányos elbírálás” – az EUMSZ 340. cikk második bekezdése és a Charta 41. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok jogában megtalálható közös általános – elveinek tiszteletben tartásával kellett volna meghatároznia.
- 98 A Tanács vitatja ezt az érvet.

– A Bíróság álláspontja

- 99 Amint az a fentiekből következik, a Törvényszék helytállóan állapította meg, hogy nem teljesülnek az Unió szerződésen kívüli, a Safa Nicu Sepahan által hivatkozott vagyoni kár címén fennálló felelősségének megállapításához szükséges feltételek, ily módon szintén helytállóan nem ítélte meg a Safa Nicu Sepahan által ezen a címen kért kártérítést.
- 100 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A második, a nem vagyoni kár megtérítésével összefüggésben az indokolási kötelezettségnek és az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 101 Második fellebbezési jogalapjában a Safa Nicu Sepahan azt rója fel a Törvényszéknek, hogy csupán jelentéktelen, 50 000 euró összeget ítél meg számára az elszenvedett kár megtérítésére, noha a megtámadott ítélet 83., 86., 88. és 89. pontjában megállapította, hogy különösen súlyos jogsértésről van szó, amelynek hatásai közel három évig álltak fenn. A Törvényszék nem indokolta ezen összeg meghatározását. Ezen túlmenően a megtámadott ítélet indokolása sérti az arányosság elvét. A Safa Nicu Sepahan e tekintetben pontosítja többek között, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe sem azt, hogy számos munkavállalóját kellett elbocsátania, ami sértette jóhírnevét, sem pedig azt, hogy a korlátozó intézkedések hatásai továbbra is kárt okoznak neki. A Safa Nicu Sepahan ugyanis még mindig szerepel az „Iran Watch” weboldalon.
- 102 A Tanács vitatja ezeket az érveket.

A Bíróság álláspontja

- 103 Az arányosság elvének állítólagos megsértését illetően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 50. és 51. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik – ha a Törvényszék megállapította valamely kár fennállását, akkor a kérelem korlátain belül kizárólag ő rendelkezik hatáskörrel a kártérítés módjának és mértékének megállapítására. Mindazonáltal – ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében – ahhoz, hogy a Bíróság bírósági felülvizsgálatot gyakorolhasson a Törvényszék ítéletei felett, azokat megfelelően kell indokolni, és – valamely kár értékelését illetően – meg kell jelölni az elfogadott összeg meghatározása céljából figyelembe vett kritériumokat.
- 104 Ami az indokolási kötelezettség állítólagos megsértését illeti, meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 88. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az ügy körülményei között a Safa Nicu Sepahannak az atomfegyverek iráni elterjedésében való részvételére vonatkozó állítás érintette

harmadik szervezeteknek – amelyek közül a legtöbb az Unión kívül található – e társasággal szembeni magatartását. A Törvényszék e tekintetben olyan nem vagyoni kár fennállását állapította meg, amelyet nem egyenlíthet ki teljes mértékben a vitatott rendelkezések jogellenességének utólagos megállapítása.

- 105 A Törvényszék ezen túlmenően hangsúlyozta a Safa Nicu Sepahan Tanáccsal szemben megfogalmazott állításának különös súlyosságát. Ily módon a megtámadott ítélet 83., illetve 89. pontjában megjegyezte, hogy a Safa Nicu Sepahannak az atomfegyverek iráni elterjedésében való részvételére vonatkozó állítás valamely uniós intézmény olyan hivatalos állásfoglalásából ered, amelyet közzétettek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és amelyhez kötelező jogkövetkezmények társulnak, és amely állítás ezt a társaságot olyan tevékenységgel kapcsolja össze, amely a Tanács szerint veszélyt jelent a nemzetközi békére és biztonságra.
- 106 A Törvényszék a megtámadott ítélet 87. pontjában azt is megállapította, hogy a vitatott rendelkezések megsemmisítése mérsékelheti a nyújtott kártérítés összegét, nem minősülhet azonban az elszenvedett kár teljes egészében történő jóvátételének. E tekintetben ezen ítélet 90. és 91. pontjában pontosította, hogy a szóban forgó állítást semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá, hogy a korlátozó intézkedéseket csaknem három éven keresztül fenntartották, valamint hogy nem tűnik úgy, hogy ezen időszak során a Tanács ellenőrizte volna az említett állítás megalapozottságát az abból az érintett szervezet számára eredő káros következmények korlátozása érdekében.
- 107 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék megfelelően indokolta határozatát oly módon, hogy megjelölte a kártérítés összegének meghatározásához figyelembe vett kritériumokat.
- 108 Végezetül a Safa Nicu Sepahan azon érvét illetően, amely szerint a szóban forgó korlátozó intézkedések továbbra is káros hatásokat keletkeztetnek vele szemben, mivel az azokban szereplő állítás az „Iran Watch”-hoz hasonló weboldalakon még mindig megtalálható, meg kell állapítani, hogy a Safa Nicu Sepahan első fokon nem terjesztett elő ilyen érvet.
- 109 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az első alkalommal a Bíróság előtti fellebbezési eljárás keretében előterjesztett jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani. A fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre ugyanis a Törvényszék előtt megvitatott jogalapok ezen utóbbi általi értékelésének vizsgálatára korlátozódik. Márpedig, ha valamely félnek megengednék, hogy ennek keretében olyan jogalapot hozzon fel, amelyet a Törvényszék előtt nem terjesztett elő, az azt jelentené, hogy e fél a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre a fellebbezési eljárásban korlátozott (lásd ebben az értelemben: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 165. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 110 Következésképpen ezt az érvet mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 111 E körülmények között a második fellebbezési jogalapot részben mint megalapozatlant, részben pedig mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 112 Következésképpen a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 113 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is megfelelően alkalmazni

kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

- 114 Mivel a jelen ügyben a Safa Nicu Sepahan és a Tanács egyaránt peresztes lett, kötelezni kell őket saját költségeik viselésére.
- 115 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyet ezen eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 116 Következésképpen az Egyesült Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a Safa Nicu Sepahan Co. és az Európai Unió Tanácsa által benyújtott fellebbezéseket elutasítja.**
- 2) **A Safa Nicu Sepahan Co. és az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit.**
- 3) **Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli saját költségeit.**

Aláírások